

Շուշանիկ Կուրդինյան

Թող եռա անխափ ծովը գրկանքի . . .

«Կովի մեջ ձեռք կբերես քո իրավունքը . . .»

Թող եռա անխափ ծովը գրկանքի,
Կատաղած ալին արնոտ ափերից
Կույ տա՛ տագնապով, առանց փրկանքի
Անհամար զոհեր կովող շարքերից:

Թող ճնշե՛, ընկճե՛ լուծը բռնության,
Լցված բանտերի ճարճատեն պատեր .
Ճոճա կախաղան, զնգզնգա շղթան,
Արնաքսամեջքին շաշեն մտրակներ:

Թող քաղցը մաշե՛ փոքրին և մեծին
Եվ ազաի ծծե հյութը սրտերի .
Գարշատելության շունչը քնածին
Հյուսե անարգել ցանցը դավերի:

Թող գազանային հակումով դաժան
Եղբայր եղբոր դեմ կանգնեն ստահակ,
Եվ հյուծեն մարդիկ անընկեր, բաժան,
Ամեն սրբություն արած ոտնատակ:

Եվ թող ոլորտա երկրի երեսին

Հղիացած կյանքի մոլար զեխություն .
Չարը խափանի կենսարար լույսին՝
Սև աղջամուղջի տիրե թանձրություն:

Այնժամ . . . լոկ ա՛յնժամ, այդ մեծ կովի մեջ
Մենք ձեռք կբերենք մեր սուրբ իրավունք՝
Երբ քաջ, միացած, հավատով անշեջ՝
Ոչ ոք չտեսնի վախկոտի թիկունք . . .

1907 թ. 13 մարտի